

MARANATHA MARE

Februari 2012

Jaargang 39 No 1

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

mijn God

God is in mijn leven
als ik links of rechts zal gaan
als ik in het duister
dan wel in het licht ga staan
als ik roemrijk opklim
in de diepste dalen daal
als de dag mij koestert
met een gouden zonnestraal

God is in mijn leven
als verdriet mijn hart verniet
als een enkel woordje
mij weer plotseling bezielt
als de golven zieden
op de woeste levenszee
en mijn schip zal stranden
dan zelfs gaat God met me mee!

God is in mijn leven!
dat blijft altijd mijn devies
ook wanneer'k vertwijfeld
alles om mij heen verlies
zelfs als ik ontgoocheld
niemand om mij heen vertrouwd
zal ik God nóg roemen
om Zijn onbepaalde trouw!

fd (frits deubel)

Opgedragen aan Dien Verstappen

Een jaar van *echt* leven

Het begin van een nieuw jaar geeft het gevoel dat een nieuw begin weer mogelijk is.

Maar het leven gaat door. Niets nieuws. Gewoon *het* leven.

Het leven weet niet dat wij mensen de tijd geordend hebben in seconden, minuten, uren, dagen, weken, jaren. En dat we de jaren met elkaar vergelijken. Vandaag nog toen ik een vriendin voor het eerst in 2012 zag, zei ze: vorige jaar was een moeilijk jaar. Dit jaar wordt een goed jaar. Daar is ze overtuigd van. Maar de realiteit bestaat uit het goede en het slechte. Een datum verandert er niets aan.

Wensen we elkaar een goed jaar toe, wat willen we daarmee?

Is het een poging om de toekomst onder onze controle te krijgen? Dat zou erg naïef zijn.

Of is het een verzuchting dat het goed zal gaan – misschien één van die verzuchtingen die de Geest namens ons tot een gebed vertaalt voor God.

Of misschien gaat het gewoon om onze relaties. Met goede wensen tonen we onze gezindheid tegenover anderen. We zeggen iets als: "mijn hart is positief tegenover jou. Ik wil echt het beste voor je. Ik gun het je, ook al weten we dat het leven gewoon doorgaat".

Het jaar 2012 was pas begonnen toen een oude vriend jarig was, 60 werd en een aantal vrienden verweende met een leuk weekend bij een lodge tussen de fijnbos en met een uitzicht op de zee.

Hele bijzondere mensen waren die vrienden. Bekenden TV-personages, schrijvers, uitgevers, zangers en musici. Een verrijkende ervaring was het om gewoon met die mensen een praatje te kunnen maken.

Het eten was van wereldgehalte – mooi en smakelijk. Het uitzicht was het van het beste dat dit prachtige land kan bieden. Zat je in het bad had je een uitzicht op de zee; zat je op het bed had je een uitzicht op de zee.

Terug in het gewone leven in het noorden, werd ik gelijk begroet met verlies. Die dood van Dien. Ik reed heel snel naar Johannesburg, met weinig ontzag voor verkeerscameras. Maar ik kwam twintig minuten te laat. Wij, haar geloofsfamilie, zijn verantwoordelijk voor alles: regelingen, de gedenkdienst, opruimen, ontruimen.

In die tijd werd een hele lieve vriend met kanker gediagnoseerd. Het gesprek gaat over leven en dood, hoop en wanhoop, wens en werkelijkheid.

Één maand van het jaar is voorbij en een heleboel leven is al geleefd. Maar dit is *echt* leven. Echte mensen met goede harten die gewoon hun best doen en deden. Het is een voorrecht om daar deel van te zijn – van *echt* leven in al zijn facetten: vreugde én pijn.

Maar dan is daar ook *onecht* leven op deze aarde. Mensen die voor zichzelf en elkaar ellende veroorzaken. Werkgevers die mensen als gebruiksartikelen behandelen en ze verdoemen tot een leven van een en al stres.

Onecht leven hoeft niet.

Werkgevers zijn mensen. Als deze mensen *echte* levens leiden, kunnen ze *echt* leven ook voor anderen mogelijk maken. Gelukkige, dankbare mensen die genieten van wat ze doen in een positieve sfeer, zullen productief zijn en goed werk doen.

Als nieuwjaarswensen echt uitdrukking zouden zijn van een goede gezindheid tegen anderen, kan het leven maar doorgaan. Dan kunnen we de vreugden met elkaar delen en elkaar helpen om wat moeilijk is te dragen.

Als het leven *echt* is, is het dragelijk, wat ook mag gebeuren. *Echte* mensen zijn goed voor elkaar.

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Wij kijken even terug naar december 2011

- Sinterklaas – op zondag 4 december kwam Sinterklaas tijdens het koffiedrinken langs. Onder begeleiding van de accordeon van Coby Koning werd er Sinterklaas liedjes gezongen en kregen de kinderen de kans om een cadeautje op te halen bij Sinterklaas. Er was ook voor iedereen in de gemeente een kleinigheidje. Onze dank aan de diaconie voor het regelen van deze leuke gelegenheid in onze gemeente.
- Zondag Gaudete – op zondag avond 11 december was er een oecumenische dienst van de Jan Smuts Axis Group of Churches, in de Maranatha Kerk. Er was een koor samengesteld uit leden van alle kerken en ook namen alle predikanten deel aan de eredienst. Het was een unieke en bijzondere gelegenheid, en een goede illustratie van de eenheid van het lichaam van Christus. Onze dank aan Richard Steinmann en zijn comité voor het regelen van een prachtige dienst, er kwam veel bij kijken!
- Kerstzangdienst – op vrijdag avond 23 december was de jaarlijkse kerstzangdienst. Er was een kleine kantorij en met de hulp van organist Eon Malan en de fagot van Jan Willem Hoorweg en de prachtige tekeningen van Rien Poortvliet uit zijn boek: "Hij was een van ons" kregen wij de gelegenheid om alle bekende liederen te zingen en te beleven.
- Kerstdienst – op zondag 25 december was het de jaarlijkse kerstdienst. Huug Anderweg bespeelde de orgel en met de kantorij en fagot, een prachtige preek van Yolanda was het een mooie start van het feest van licht en familie.

Bezoekers uit Nederland

- Huug en Heleen Andeweg waren over de Kersttijd op bezoek in Zuid Afrika bij hun kinderen en kleinkinderen.
- Petro en Henriette van der Kuil kwamen voor een familie Kerst en Oud en Nieuw en ook om hun vrienden Nico en Yolanda van Hoegge een stukje van Zuid Afrika te laten zien.
- Henrij van den Belt was ook op bezoek uit Harderwijk.

Geslaagd!

Op 5 en 6 januari was het uiteindelijk zo ver en werden de matriek resultaten bekend gemaakt. Alle vier jonge mensen die aan de Maranatha kerk behoren of familie van lidmaten zijn geslaagd. Proficiat en veel succes met jullie toekomstplannen:

- Andrea van der Kuil – dochter van Ferry en Ellen van der Kuil
- Evert de Jong – zoon van Ernest en Wilma de Jong
- Kevin Letterie – kleinzoon van Martine Letterie
- Marcelle Slootweg – kleinzoon van Aad van der Kuil

Bezeerd

Nicholas Reinten klom over een muur, sprong eraf en door een ongelukkige landing, liep hij botbreuken in allebei zijn hielen op. Dit gebeurde vlak voor Kerst, vroeg in januari is er geopereerd en binnen de volgende week mag hij hopelijk naar huis. Wij wensen Nicholas en zijn familie veel strekte toe met de lange revalidatie proces.

Geboren

Monique Schutte-Appel schonk geboorte aan baby James op 7 januari. Hij was 49cm lang, en woog 2.7 kg. Veels geluk aan Opa Rob, Ma Monique, Pa Darren, Zus Emma en Tante Marijke.

Overleden

Op zaterdag 14 januari 2012 is onze Dien Verstappen overleden in haar slaap. Op verzoek van Dien hielden wij op woensdag 18 januari om 13h00 een feestelijke gezellige gedenkdienst in haar geliefde Maranatha Kerk. Verderop staan een aantal herinneringen aan Dien, van haar geloofs familie in Johannesburg en ook vanuit het hele land en wereld. De opsomming van het leven van Dien, kwam uit een treffende toespraak van Rob Calmer over het leven van Dien, en zijn laatste zin was: Yolanda is professor in Practical Theology en wat is Practical Theology?:

Doen zoals Dien

Als gemeente droegen wij allemaal Dien in de laatste jaren, maar

er zijn toch een paar mensen, dat wij speciaal willen bedanken voor de goede zorgen van Dien:

- Paul en Femmy le Roux
- Antoinette Visser
- Rudy Trap
- Rieneke Boer en diaconie
- Ferry en Ellen
- Yolanda
- Meiscke Fonds
- Evertsen Trust.

Ziek

- Ds Houwert heeft kanker en het gaat niet erg goed met zijn gezondheid. Wij dragen zijn familie op in onze gebeden.
- Willy van Ommen heeft weer een heup gebroken en ligt in het ziekenhuis. Wij denken aan Willy, het zal niet makkelijk zijn om zo te sukkelen met een zwakke heup.

Mijn dank

Mijn dank en waardering aan allen die mij hebben ondersteund na mijn onlangse rugoperatie, hetzij in gebeden, bezoeken, bloemen, telefoontjes enz. Het heeft mij veel goed gedaan! Het herstel gaat langzaam, de specialist is tevreden.

Ina Tanzer

Hartelijk dank

De eerste kerkdienst in het nieuwe jaar werd weer opgevrolijkt met prachtige bloemen. En was ik de gelukkige ontvanger die de bloemen mee naar huis mocht nemen. Wat een feest. Alle knoppen kwamen open en zo kon ik er de hele week van genieten. Hartelijk dank aan de goede gever.

Jeltje Jekel

Bedankt

Mijn hartelijke dank voor het prachtige bos bloemen dat ik ontving met de kerstdagen van de gemeente.

Siets Reinten

EGBERDINA VERSTAPPEN- DE ROER

**12 FEBRUARI 1929
ROTTERDAM, NEDERLAND**

**14 JANUARI 2012
JOHANNESBURG, ZUID-AFRIKA**

TRIBUTE TO A MIRACLE by Rudy Trap

Dien can truly be seen as someone who showed the world the Miracles of Survival. No matter what the circumstance, no matter how dark her hours were, Dien always pulled through and came bouncing back. The strength and support she maintained in her life came from one core belief she held: "**God will look after me**". And, He did. There was nothing simpler and nothing more pure than that one single belief.

Being an independent woman who for much of her life 'flew solo' she was enterprising, daring and adventurous, particularly in the numerous careers and jobs she chose. For the main part she worked in secretarial and administrative positions and although office work was never her favourite thing to do, she was incredibly good at it. In the days of the famous old golf ball typewriter, Dien could faultlessly and with ease clock up 120+ words a minute, quite a feat in those days. Her places of employ were varied and chequered – from business enterprises to factories, educational institutions to theatre management companies, from film production companies to - in her final years – the Institute for Chemical Engineers. She tackled each job with dedication and fierce intent turning herself into a reliable and hard worker.

With most companies she spent fairly lengthy periods of time. However, it has been known that she was astute enough to realise that when a job was not suitable for her, she would start it in the morning and by five o'clock that same afternoon she would have resigned. She made no bones about that.

Dien was die enigste kind van Gijt en Katrijn (of Trijntje!) de Roer en is gebore te Rotterdam in die jaar 19... wel, die res van die jaargetal hou ons maar voorlopig by haar. Toe Dien nog 'n jong dogfertjie was het haar ouers Suid-Afrika toe geïmigreer. Hier het hulle hoofsaaklik in Port Elizabeth gewoon waar Dien dan ook groot geword het. Haar moeder is op redelik jong leeftyd oorlede en dit het gelei tot 'n baie sterk band tussen haar en haar pa. Hy was 'n barmhartige ou omie met wie sy baie dinge kon deel. Na haar egskeiding in die vroeë jare sestigs, het sy juis by haar pa ingetrek en die twee het nog jare lank in vrede en in harmonie saamgewoon. Sy het hom altyd op liefderyke wyse Oubaas genoem. Sy afsterwe in 1973 het 'n groot leemte in haar lewe

gelos.

Haar huwelik het haar na verskillende plekke oor die land gevat – vanaf Kaapstad na Johannesburg, Pretoria, die voormalige Rhodesie, Bothaville in die Vrystaat, Natal; op en neer het sy en haar man getrek maar om uiteindelik tog weer in Port Elizabeth te lande te kom.

In Port Elizabeth het sy vir baie lank gewoon en daar het sy haar passie en liefde vir teater en drama begin ontwikkel. Sy het betrokke geraak by die Afrikaanssprekende amateur groep PEAAT, die Engelse PEMADS, en die NEDERLANDSE TONEELVEREENIGING. Tegelykertyd het sy by Mari Mocke en Marlene Pieterse drama en teaterkunde geswot en was eerklikwaar 'n begeesterde student. Dit was asof nuwe deure vir Dien oopgegaan het.

Tegen het eind van de jaren '70 is Dien naar Johannesburg vertrokken om een nieuw leven te beginnen. Eerst bleek het goed te gaan maar achteraf had ze weinig succes. Werk was moeilijk te krijgen, ze kon bijna geen onderdak krijgen, werd onverwachts ziek en lag een lange tijd in Pretoria in het ziekenhuis en ze had weinig geld op zak. Dingen liepen gewoon niet. Het viel allemaal tegen. Het was een 'false start'. Teleurgesteld ging ze terug naar Port Elizabeth maar toch bleef de drang er terug naar Johannesburg te komen. Het zat haar toch dwars dat ze het niet had kunnen maken. Ettelijke jaren is ze nog in Port Elizabeth gebleven maar toen kreeg ze toch weer de gelegenheid naar de Goudstad terug te komen.

Dit keer was het raak. Ze had snel werk, verdiende goed en had een leuke flat in Hillbrow. Ze kon weer een leven opbouwen. Ze werkte onder anderen bij JCE en kreeg later van tijd een hele leuke baan aangeboden bij Franz Marx Films, als receptioniste. Zij waren de fabrikanten van de tv serie EGOLI en daar heeft ze met heel veel plezier gewerkt, tot en met haar officiële pensioensdag. Zeker wel een van de grootste evenementen in Diens leven was haar betrokkenheid bij ANIMO en de Nederlandse Gemeente. Hier heeft ze haar hart kunnen uitleven: met toneel, met kleurrijken variétés, met kerkelijke activiteiten, kerstvoordrachten, modeshows en hoedenparades. Noem het maar op - de Filadelfia zaal was menigmaal gevuld met de pret, plezier en

vrolijkheid die Dien op de planken bracht. Met haar was er geen stoppen. Het kon niet op. Ze bleef creatief, zat boordenvol met ideeën en bijna tot aan het laatste toe, tot in haar zieken dagen, trachten zij het te presteren met ideeën voor de dag te komen voor "een modeshow voor grotere maten voor 2012".

Dien will be remembered for her unwavering belief in God, her free spiritedness, her willingness to participate, her creativity, her desire for learning and knowledge, and as a woman - "die ook weleens van een feestje hield".

Met dank aan Dien.

Marlene Pieterse

Just a short note to a lady, who came into a drama class as the most 'mature' student at the time, and who immediately became part of a group of people who loved the arts.

You shared your wonderful enthusiasm for life and people with us. We often laughed together, cried together, listened together and shared the challenges dished out by the arts..... and people..... and life.

I have yet to meet a person who could give so much of herself without expecting anything in return but to be allowed to share in the joy of the moment.

And then came Rijno – Tante Dien se groot seun en peetkind! Ek sal altyd haar verontwaardiging onthou toe ons aan 'n naam probeer dink het. My voorstelle van "Werner" en "Gunther" ens. ens. was sonder takt afgeskied! Dit was Dien en Rijno.....

Dear friend, you are at peace and we will miss you. Now you can sit back and enjoy the beautiful music of the angels.

Petro en Henriëtte

Onze lieve generaal. Bijna 83 jaar. Wat een mooie leeftijd. Misschien niet altijd zonder horten of stoten.

Je was altijd een goede vriendin/tante/surrogaat moeder, enz. We konden altijd bij je terecht voor een praatje of een idee.

Je was ook altijd met iets bezig. In zoverre dat je zelfs op latere leeftijd nog aan een studie begon.

Buiten je normale werkzaamheden pakte je ook altijd van alles op. Zoals lesgeven of afleveringen voor de tv serie Egoli schrijven. Stilzitten kon je niet.

Zo was je bij Animo vele jaren de drijfveer om jaar na jaar toneelstukken en variétés op de planken te brengen. Hier leerden we je kennen als de 'Generaal'. Als er gerepeteerd moest worden dan gebeurde dat ook en waagde je het toch om te donderjagen, kreeg je wel eens een boek of zelfs een schoen naar je hoofd geslingerd. Dit heeft Emil Tanzer wel eens aan den lijve ondervonden. Toch kwam het meestal goed en was het weer een succes.

Zo had je altijd je eigen manier van dingen doen. Niet iedereen was het daar altijd mee eens, maar toch lukte het altijd weer.

Dien het was fijn je te kennen en ik (Petro) zal onze gesprekken van vroeger nooit vergeten. Nu ben je op een betere plaats en hoef je niet meer te knokken. Je mag nu rusten.

Rust zacht in het toneelstuk der Eeuwigheid.

Ina, Bert, Olga en Alex Koppenaar - New Zealand

Dearest Dien. We first met you over 30 years ago. When you came to ANIMO for the first time, we didn't quite know what it was you wanted from us as a club – you had so much experience in the field of drama and we felt that you would not feel quite at home with such a bunch of amateurs. However, you soon proved yourself a wonderful asset to ANIMO. You simply slotted right in with us all and patiently waited until your advice was requested – but then – oh boy – you proved to be a dynamo. Your ideas and approach to our various talents was wonderful. You were a breath of fresh air to a then somewhat stagnating club. Your enthusiasm and youthfulness brought us many, many younger members – you encouraged us to "spread our wings" and accept members who weren't Dutch speaking. Our years working with you on the ANIMO productions are still treasured in our memories. You taught us so much, you encouraged Bert to speak slower and me personally to actually get on stage and participate in some acting, something I never regretted.

On a more personal note, I wish to thank you for your friendship, kindness and acceptance. During the past 13 years that we have

been in New Zealand, we have often thought of you and we enjoyed hearing how well you were doing in your "old age". Dien, your spirit never aged; only your body did. We know that you loved the Lord very much and we are happy in the thought that you are now in a place where you are in the presence of the Lord. It was a privilege knowing you on this earth, and we look forward to meeting you again in Heaven.
All our love.

Amanda-marie Knoester

As ek aan Dien dink dan dink ek met 'n skelm laggie aan my eie kinders. Wanda is reeds 25 jaar oud en het nog tot vandag 'n ontsaglike respek vir Dien.

Sy vertel graag ook hoekom, met 'n baie ernstige gesig, so al asof sy my wil oortuig van hoe ernstig dit is, of miskien omdat sy nie kan glo ek sien dit nie raak nie.

Toe al vier dogters, Chantal, Charlene, Wanda en Yulandi, nog baie jonger was en hulle nog saam met Oupa en Ouma kerk toe gegaan het, was hulle vier dikwels onder Dien se wakende oog gelos, terwyl Oupa en Ouma in die koor sing. Ek het op 'n keer vir Wanda gevra "Nou wat het sy gemaak dat jy so voel". "Nee Mamma sy't niks gedoen nie, net haar oog na jou toe gedraai" DAN sit jy stil vir die res van die tyd.

Ek het Wanda tot onlangs toe nog gevang waar sy so onderlangs na Dien loer, as sy agter in die kerk sit - en as ek dan vir Wanda lag, dan se sy net, "Mamma dis nie snaaks nie".

Dit Vat 'n Groot Mens om so 'n inpak op iemand se lewe te maak. Die kort rukkies wat ek haar ken het sy gou onder my vel in geklim. Elke keer as sy my gesien het wou sy weet hoe dit met MY Familie gaan en as ek vra hoe sy daar uit sien - net 'n glimlag en "elke dag beter".

Sy het soms gepraat sonder om 'n woord te se, deur net 'n druk van haar hand op my arm.

Ek weet ons sal haar lee plekkie in die kerk elke Sondag raak sien en dan net kan se "Dankie vir ons tydjie saam, ons sal jou ongesproke geselsies mis en die rede vir lag in die kerk - en almal weet as jy daar begin lag is dit vreeslik moeilik om op te hou".

Jeannet van Grevenbroek

I will always remember Dien for who she was and what she stood for. Thank you Dien, for standing by Wim and me and for all your care and advice. I also have great memories when we were all part of Animo. What a great time we all had, although you could shoot us at some stages with Wim making up his own script and leaving the rest of the cast totally lost. You will be dearly missed Dien and we will never forget you. Rest in peace.

Joy Finn

With some thirty something years between us, Dien is my much older cousin. Our fathers were brothers. Dien with her mother and father immigrated to Port Elizabeth after the war to meet up with my family who had immigrated some years before. Her mother passed away when I was still very young and so my main memories are of Dien and her father. I would like to share with you just a few.

It is with great fondness that I remember Dien and her dad arrive in their DKW on their regular visitations to our house and in turn filling the lounge or kitchen with the "gesellige geklets" and laughter, not to forget the smell of sterk koffie brewing. For me it meant I would receive a ticky for an ice cream and sometimes Dien would playfully haggle with her dad to make it 10 cent for a bigger one!

Dien and her father were very close and so supportive of one another. They had a beautiful special father daughter bond that many families lack.

I remember the first variety concert I went to. Dien had been doing her normal volunteer work at a poor coloured school, here she with children, produced a concert for their parents. I don't remember what the concert was about, but what made such a huge impression on me at that young age was her devotion to help others in need and in return the love and appreciation and great respect these underprivileged families had for her.

Dien and her dad came to support me at my very first ballet concert, I was definitely not a good dancer but Dien's kind and supportive words of encouragement were all I needed.

Later years when I was at high school I would visit her at her little flat in PE where she would always make the time to give me extra English lessons.

As the years passed and we spread our wings to different parts of the country I lost contact with Dien. It was only just a year ago that my children persuaded me to join Facebook and I decided to see what family members I could trace and there I found Dien! Still the very busy, getting involved cousin! How nice it was to meet up with her again through the odd email here and there.

I know that your forever, "ray of sunshine", will be missed, but one more angel has been gained.

Stéfan Smit

Ek onthou haar as iemand wat op haar ryp ouderdom haar liefde vir God en die kerk uitgeleef het deur te help om die gemeente lewendig te hou, met funksies en aksies en om almal te betrek. So het ek ook gou deel gevoel van die gemeente toe ek amper twee jaar terug by die gemeente aan gesluit het.

Liesje Erasmus

Ek wil namens my moeder Lies Meurs(van Muylwyk) ons simpatie oordra aan almal wat naby aan tante Dien was. Ek onthou haar as die op en wakker vrou, wat glad nie gelyk het soos ander vroue van haar ouderdom nie. Tante Dien het 'n paar jaar by my moeder geloseer, wat baie vir my ma beteken het, aangesien my moeder maar eensaam was na my pa se dood. Vroeg verlede jaar het Dien nog die moeite gedoen om my telefoon nommer op te spoor hier in Pretoria. Sy wou hoor hoe dit met my ma gaan, aangesien ek my ma in 2008 hier na Pretoria gebring het, na oom Gijs se dood. Ek wens nou dat ek haar vir outlaas kon gesien het.

Let God be Enough

Seek first the kingdom of God and His righteousness, and all these things shall be added to you. Therefore, do not worry about tomorrow, for tomorrow will worry about its own things. Matthew 6:33-34

Jesus said, "I tell you not to worry about everyday life—whether you have enough."

Not enough time, luck, credit, wisdom, intelligence. We're running out of everything, it seems, and so we worry! But worry doesn't work.

I challenge you to become a worry-slapper.

Do you procrastinate when a blood-sucking bug lights on your skin? "I'll take care of that in a moment." Of course you don't! You give the critter the slap it deserves.

Don't waste an hour wondering what your boss thinks. Ask her.

Don't assume you'll never get out of debt. Consult an expert.

Let God be enough! He knows your needs. Seek Him! He will give you everything you need!

Excerpted from: [Fearless](http://www.maxlucado.com) – Max Lucado (www.maxlucado.com)

Op zoek naar Brabantse emigranten

Geachte heer, mevrouw

Voor een artikel in het Brabants Dagblad, de regionale krant voor de provincie Brabant, ben ik op zoek naar Brabanders die geëmigreerd zijn naar het buitenland.

Nu vroeg ik me af of we via uw vereniging in contact kunnen komen met geëmigreerde Brabanders. Heeft u contactgegevens van mensen die geëmigreerd zijn?

We horen het graag.

Met vriendelijke groet,

Emma Veringa

Brabants Dagblad

E.Veringa@bd.nl

Dienstrooster februari 2012			
	5 februari	12 februari Koffiedrinken	19 februari Avondmaal
1	J Smit	N vd Eijkel	C Reinten
2	F Goede	KJ Leeuw	T van Wyk
3	R Boer	M Letterie	W Strydom
4	S Smit	J de Jong	H Kettner
5	K Strydom	I Pol	S Steen
6			M Letterie
7			D Kruger
Begroeting	H Kettner	W Kruger	P Reinten
Bloemen	D Smit	N van Driel	S Steen
Koffie		K Strydom	
		M van Zee	
	26 februari	4 maart	
1	E de Jong	KJ Leeuw	
2	P de Haas	N vd Eijkel	
3	J de Jong	R Boer	
4	N Knoester	M Letterie	
5	A Knoester	H Kettner	
Begroeting	M Letterie	V Vernede	
Bloemen	M van Zee	W Rall	

Agenda februari 2012		
Zondag 5	9h50 10h00 11h00	Vorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer Eredienstcommissievergadering
Maandag 6	10h00	Bijbelstudie – Ouderen Noorde Jeltje 011 791 4592 Vic 073 700 9610
Dinsdag 7	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
Donderdag 9	17h30	FINCOM
Zaterdag 11	9h00 – 13h00	Gemeentepanning vergadering
Zondag 12	09h50 10h00 11h00	Vorbereiding Ds Y Dreyer Koffiedrinken
Dinsdag 14	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
Donderdag 16	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie – Noorde Rieneke 011 704 3602
Zondag 19	9h50 10h00 11h00	Vorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer Kerkenraadvergadering
Dinsdag 21	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
Zondag 26	9h50 10h00	Vorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer
Dinsdag 28	9h00 – 13h00	Kerkkantoor

Verjaardagen februari 2012		
Woensdag 1	Claudia Schmidt	
Woensdag 1	Wil van Ommen	011 783 7871
Donderdag 2	Margreet Gaymans	011 608 2088
Vrydag 3	Janny Pol	011 973 1223
Zaterdag 4	Jurgens Bekker	011 622 5472
Zondag 5	Wilma de Jong	011 453 8928
Dinsdag 7	Hettie Venter	011 867 4629
Zondag 12	Wessel Reintjes	011 828 5236
Woensdag 15	Ina Voorneveld	011 902 2640
Donderdag 16	Maaïke van der Toorn	011 827 5822
Donderdag 23	Gina Bianchi	011 948 9413
Vrijdag 24	Mathias Boer	011 704 1840
Zondag 26	Catharina de Wee	011 435 5943
Zondag 26	Charleen Strydom	011 435 0210
Zondag 26	Leon Venter	011 867 4629
Maandag 27	Nellie Gentenaar	011 882 5603
Dinsdag 28	Stefan Smit	072 666 7902
Woensdag 29	Emma Schutte	

MARANATHA KERK

www.nlgemeente.co.za

Straatadres	Sherborneweg 3 PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za Prop Carusta van der Merwe 011 972 4144 / 082 554 7715 carusta@gmail.com
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch Code 197905
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkuil@iafrica.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Aad van der Kuil 011 792 1145
Organist	Richard Steinmann 011 234 5857 steinmann@absamail.co.za